

WSKAZANIA DUSZPASTERSKIE dotyczące stanu dziewic i stanu wdów

(DLA KOŚCIOŁA W POLSCE)

luty 2009 r.

STAN DZIEWIC W DIECEZJACH POLSKICH

Rozdział I HISTORIA

1. Obrzęd konsekracji dziewic należy do najcenniejszych skarbów liturgii rzymskiej. Już w początkach Kościoła konsekrowano dziewice według uroczystego rytu, przez który stawały się one osobami konsekrowanymi. Dziewice w tamtym czasie mieszkały ze swoimi rodzinami albo we własnych domach. W swojej posłudze były do dyspozycji Kościoła, przede wszystkim przez modlitwę i pełnienie dzieł miłosierdzia.
2. Wraz z rozwojem życia monastycznego Kościół powiązał to powołanie z uroczystą profesją trzech rad ewangelicznych, życiem we wspólnocie, w posłuszeństwie przełożonemu i wspólną regułą, a na mocy dekretów Soboru Laterańskiego II (1139 r.) zaprzestano udzielania konsekracji dziewczynom żyjącym w świecie.
3. Sobór Watykański II podjął temat konsekracji dziewic żyjących w świecie. Odnowiony ryt został zaaprobowany przez papieża Pawła VI. *Congregatio de Culto Divino* 31 maja 1970 r. opublikowała ryt, który wszedł w życie 6 stycznia 1971 r.
4. W Kodeksie Prawa Kanonicznego, promulgowanym 25 stycznia 1983 r., stanowi dziewic poświęcony jest kan. 604.
5. Polski przekład *Obrzędy konsekracji dziewic* został zatwierdzony przez Kongregację ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów 28 maja 1990 r. i wydrukowany w 2001 r.
6. W 2006 r. zostaje powołana Podkomisja KEP ds. Indywidualnych Form Życia Konsekrowanego.
7. W Polsce do dzisiaj przyjęło konsekrację ok. 80 dziewic żyjących świecie (*ordo virginum, OV*).

Rozdział II ISTOTA I SKUTKI KONSEKRACJI

1. Począwszy od czasów apostoelskich dziewice chrześcijańskie, powołane przez Pana, by poświęcić się Mu w sposób niepodzielny w większej wolności serca, ciała i ducha, podejmowały za aprobatą Kościoła decyzję życia w stanie dziewictwa dla Królestwa niebieskiego.¹
2. Dziewice – wyrażając święty zamiar gruntowniejszego naśladowania Chrystusa – są Bogu poświęcone przez Biskupa Diecezjalnego według zatwierdzonego obrzędu liturgicznego, zostają mistycznie zaślubione Chrystusowi, Synowi Bożemu, i przeznaczone na służbę Kościołowi.²
3. Przez uroczysty obrzęd dziewica, pozostając w świecie, staje się osobą poświęconą, wielkim znakiem miłości Kościoła do Chrystusa i eschatologicznym obrazem niebieskiej Oblubienicy i przyszłego życia.³

¹ 1 Kor 7, 34-36; Mt 19, 12; KKK, 922.

² KPK, kan. 604 § 1.

³ Obrzędy konsekracji dziewic, *Wprowadzenie ogólne, 1*; KKK, 923.

Rozdział III

GŁÓWNE OBOWIĄZKI DZIEWIC⁴

1. Dziewice poświęcone Bogu z natchnienia Ducha Świętego składają zobowiązanie do życia w czystości, aby bardziej kochać Chrystusa i lepiej służyć bliźnim.
2. Dziewice chrześcijańskie zgodnie ze swym stanem i otrzymanymi charyzmatami powinny się oddawać pokucie, dzieleniu miłosierdzia, apostołstwu i gorliwej modlitwie.
3. Dziewicom zaleca się usilnie, aby dla lepszego spełnienia obowiązku modlitwy odmawiały codziennie Liturgię Godzin, zwłaszcza Jutrznę i Nieszpory. W ten sposób, łącząc swój głos z głosem Chrystusa, Najwyższego Kapłana, oraz Kościoła świętego, będą nieustannie wielbić Ojca Niebieskiego i wypraszać zbawienie świata.

Rozdział IV

WARUNKI DOPUSZCZENIA DO KONSEKRACJI DZIEWIC

1. Do konsekracji można dopuszczać dziewice żyjące w świecie, które:
 - a. ukończyły 25 rok życia;⁵
 - b. nigdy nie zawierały małżeństwa ani nie żyły publicznie, czyli jawnie, w stanie przeciwnym czystości;
 - c. według ogólnej opinii przez swój wiek, roztropność i obyczaje dają rękojmię, że wytrwają w życiu czystym oraz poświęconym służbie Kościołowi i bliźnim;
 - d. zostały dopuszczone do konsekracji przez Biskupa Diecezjalnego.⁶
2. Kandydatka pragnąca przyjąć konsekrację zwraca się bezpośrednio do Biskupa Diecezjalnego, przedstawiając:
 - a. prośbę o dokonanie obrzędu konsekracji,
 - b. opinię księdza proboszcza;
 - c. opinia delegata biskupa odpowiedzialnego za formację;
 - d. życiorys;
 - e. świadectwo chrztu.⁷

Rozdział V

ODPOWIEDZIALNOŚĆ BISKUPA DIECEZJALNEGO

1. Dziewice konsekrowane przez Biskupa łączą się szczególną więzią z Kościołem partykularnym, któremu służą z poświęceniem, chociaż pozostają w świecie.⁸ Ze względu na konieczność współpracy ich obecność wymaga specjalnej uwagi ze strony Biskupa Diecezjalnego i kapłanów.⁹
2. Bezpośrednia odpowiedzialność za dziewice konsekrowane na terenie diecezji spoczywa na Biskupie Diecezjalnym, który rozeznaje autentyczność powołania, dopuszcza do konsekracji i jest szafarzem obrzędu konsekracji dziewcząt. Inny biskup może przewodniczyć obrzędowi za zgodą Biskupa Diecezjalnego.¹⁰

⁴ Por. Obrzędy konsekracji dziewcząt, *Wprowadzenie ogólne*, 2.

⁵ Biskup Diecezjalny może ustalić inną granicę wieku, nie mniej jednak, niż 25 lat.

⁶ Por. Obrzędy konsekracji dziewcząt, *Wprowadzenie ogólne*, 3-5.

⁷ Por. KPK, kan. 645 § 1.

⁸ Posynodalna Adhortacja Apostolska *Vita consecrata*, 7.

⁹ Instrukcja Kongregacji Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego *Rozpocząć na nowo od Chrystusa. Odnowione zaangażowanie życia konsekrowanego w trzecim tysiącleciu*, 19.

¹⁰ Posynodalna Adhortacja Apostolska *Vita consecrata*, 49; Obrzędy konsekracji dziewcząt, *Wprowadzenie ogólne*, 6.

3. Do Biskupa Diecezjalnego należy ustalenie sposobu, w jaki dziewice prowadzące życie świeckie mają się zobowiązać do zachowania dziewictwa na zawsze.¹¹
4. Biskup Diecezjalny zatwierdza pismo, określające podstawowe normy życia i posługi dziewic konsekrowanych dla diecezji.¹²
5. Przed konsekracją Biskup Diecezjalny zapewnia kandydatce formację początkową oraz przeprowadza rozmowę z kandydatką na temat jej sposobu życia, którego wymaga charakter charyzmatyczny dziewictwa konsekrowanego.
6. Po konsekracji do obowiązków Biskupa należy:
 - a. troska o formację ciągłą;
 - b. podtrzymywanie duchowej więzi z dziewicami konsekrowanymi;
 - c. systematyczne spotkania z każdą z dziewic w celu weryfikacji sposobu życia i ewentualnej posługi na poziomie diecezji;¹³
 - f. zapewnienie pomocy w sytuacjach losowych;
 - g. podejmowanie odpowiednich działań w przypadku nie stosowania się do norm określonych pismem i w sytuacjach wątpliwych.
7. Biskup Diecezjalny powierza odpowiedzialność za formację początkową i ciągłą oraz opiekę duszpasterską nad dziewicami konsekrowanymi odpowiednio przygotowanemu kapłanowi lub prezbiterowi.
8. Po konsekracji Biskup Diecezjalny przekazuje dziewicy dekret potwierdzający akt konsekracji i poleca wpisanie jej do księgi osób konsekrowanych w diecezji oraz do księgi chrztów.
9. Dziewica konsekrowana powinna poinformować Biskupa Diecezjalnego o zmianie miejsca zamieszkania, związanej ze zmianą diecezji i prosić o list polecający do Biskupa tej diecezji, na terenie której zamieszka.
10. Biskup Diecezjalny może upoważnić jedną z dziewic konsekrowanych w diecezji do bycia przedstawicielką dziewic konsekrowanych na forum ogólnopolskim.

Rozdział VI

REALIZACJA CHARYZMATU ŻYCIA DZIEWICTWA KONSEKROWANEGO

1. Dziewice konsekrowane prowadzą indywidualny tryb życia w świecie, nie podlegając żadnym strukturom życia wspólnotowego.
2. Wspólnotą dla dziewicy konsekrowanej, w której realizuje swoją misję, jest Kościół diecezjalny.
3. Charakter diecezjalny stanu dziewic konsekrowanych stanowi istotną cechę tej formy życia i polega na:
 - a. przynależności i miłości dziewicy konsekrowanej do swojego Kościoła lokalnego, do jego historii i teraźniejszości;
 - b. pełnym uczestnictwie w życiu Kościoła lokalnego, w którym „tu i teraz” istnieje i aktualizuje się Kościół Powszechny;
 - c. przyjęciu perspektyw i planów duszpasterskich diecezji i dyspozycyjności na proponowany udział w ich realizacji w ramach możliwości i osobistych predyspozycji każdej z dziewic.
4. Pierwszą służbą dziewicy konsekrowanej, którą oddaje Kościołowi, jest dążenie do osobistej świętości w sposób odpowiadający charyzmatowi stanu.

¹¹ Por. Obrzędy konsekracji dziewic, *Wprowadzenie ogólne*, 5 (*ślub lub przyrzeczenie*).

¹² Biskup Diecezjalny określa ustalenia, które uzna za niezbędne, uwzględniając KKK, Obrzędy konsekracji dziewic i inne stosowne dokumenty i rozporządzenia wydane przez Stolicę Apostolską, oraz biorąc pod uwagę specyfikę diecezji; w załączniku znajduje się przykładowe pismo Biskupa Diecezjalnego diecezji pelplińskiej.

¹³ Biskup Diecezjalny określa częstotliwość spotkań, nie rzadziej jednak, niż raz w roku.

5. Dziewica konsekrowana może służyć diecezji podejmując dobrowolnie działalność apostołską na prośbę Biskupa Diecezjalnego jako osoba zatrudniona przez instytucje kościelne (w pełnym lub niepełnym wymiarze godzin, zgodnie z przyjętymi ustaleniami) lub w czasie wolnym.
6. Wszelka działalność apostołska, duszpasterska czy charytatywna, jest dobrowolna i powinna być uzgadniana, koordynowana i potwierdzana przez Biskupa Diecezjalnego.
7. Dziewice mogą się zrzeszać w stowarzyszeniach dla wierniejszego wypełniania swego zamiaru oraz dla służby Kościołowi, odpowiadającej ich własnemu stanowi i wykonywanej przy wzajemnej pomocy.¹⁴
8. Aby wiernie realizować swoje powołanie dziewczyna konsekrowana:
 - a. wedle możliwości codziennie uczestniczy we Mszy Świętej i adoruje Jezusa obecnego w Najświętszym Sakramencie;¹⁵
 - b. czyta Pismo Święte, odprawia rozmyślanie i sprawuje Liturgię Godzin;¹⁶
 - c. ma specjalne nabożeństwo do Maryi, która jest dla niej wzorem i oparciem;¹⁷
 - d. często przystępuje do sakramentu pojednania i w sposób wolny obiera kierownictwo duchowe;¹⁸
 - e. w przeżywaniu świętości ewangelicznej dziewczyna konsekrowana może podjąć wybraną przez siebie formę duchowości zakorzenioną w Tradycji Kościoła.
9. Dziewica konsekrowana jest zobowiązana sama zapewnić sobie mieszkanie (osobno lub z rodziną), stałe źródło utrzymania i świadczenia społeczne.
10. Widzialnym znakiem konsekracji jest obrączka.¹⁹

Rozdział VII

FORMACJA POCZĄTKOWA I CIĄGŁA

1. Systematyczna formacja duchowa, teologiczna i apostołska dziewczyn konsekrowanych obejmuje dwa etapy: formację początkową i formację ciągłą.
2. Formację początkową kandydatka podejmuje po wyrażeniu zgody przez Biskupa Diecezjalnego;²⁰ obejmuje ona:
 - a. etap wstępny w czasie którego kandydatka rozpoznaje powołanie właściwe stanowi dziewczyc;
 - b. czasowe zobowiązanie do życia w czystości;²¹
 - c. bezpośrednie przygotowanie do konsekracji.
3. Dziewica konsekrowana ma obowiązek do końca życia kontynuować swoją formację duchową, teologiczną i apostołską.²²

¹⁴ KPK, kan. 604, §2.

¹⁵ Por. KPK 663 §2.

¹⁶ Por. KPK 663 §3.

¹⁷ Por. KPK 663 §4.

¹⁸ Por. KPK 664, KPK 719 §4.

¹⁹ Biskup Diecezjalny może zatwierdzić – za zgodą dziewczycy konsekrowanej lub na jej prośbę – inny, widzialny znak konsekracji.

²⁰ Biskup Diecezjalny określa czas i sposób realizacji formacji początkowej.

²¹ Rytuał konsekracji mówi o *odnowieniu* postanowienia życia w czystości.

²² Por. KPK 661; Biskup Diecezjalny określa sposób realizacji formacji ciągłej np. poprzez uczestnictwo w regularnych spotkaniach w ciągu roku, corocznych rekolekcjach zamkniętych oraz innych spotkaniach służących formacji, udział wspólnotowy we Mszy św. i Liturgii Godzin; formacja ciągła może być prowadzona we współpracy z innymi diecezjami przy uwzględnieniu wzajemnych doświadczeń.

STAN WDÓW W DIECEZJACH POLSKICH

Rozdział I

ISTOTA I SKUTKI KONSEKRACJI

1. Począwszy od czasów apostołskich wdowy chrześcijańskie, powołane przez Pana, by poświęcić się Mu w sposób niepodzielny w większej wolności serca, ciała i ducha, podejmowały za aprobatą Kościoła decyzję życia w dozgonnej czystości dla Królestwa niebieskiego.²³
2. Wdowy, składając – według zatwierzonego obrzędu liturgicznego – wieczysty ślub czystości, przeżywanej jako znak Królestwa Bożego, konsekrują swój stan życia, aby poświęcić się modlitwie i służbie Kościołowi.²⁴
3. Wdowy żyjąc w świecie, urzeczywistniają swoją konsekrację przez szczególną więź komunii z Kościołem partykularnym i powszechnym.²⁵

Rozdział II

GŁÓWNE OBOWIĄZKI WDÓW

1. Wdowy poświęcone Bogu z natchnienia Ducha Świętego ślubują czystość, aby bardziej kochać Chrystusa i lepiej służyć bliźnim.
2. Wdowy chrześcijańskie zgodnie ze swym stanem i otrzymanymi charyzmatami powinny się oddawać pokucie, dziełom miłosierdzia, apostołstwu i gorliwej modlitwie.
3. Wdowom zaleca się usilnie, aby dla lepszego spełnienia obowiązku modlitwy odmawiały codziennie Liturgię Godzin, zwłaszcza Jutrznie i Nieszpory. W ten sposób, łącząc swój głos z głosem Chrystusa, Najwyższego Kapłana, oraz Kościoła świętego, będą nieustannie wielbić Ojca Niebieskiego i wypraszać zbawienie świata.

Rozdział III

WARUNKI DOPUSZCZENIA DO KONSEKRACJI WDÓW

1. Do konsekracji można dopuszczać wdowy, które:
 - a. ważnie zawarły sakrament małżeństwa;
 - b. nie żyły publicznie w związku niesakramentalnym;
 - c. według ogólnej opinii przez swój wiek, roztropność i obyczaje dają rękojmię, że wytrwają w życiu czystym oraz poświęconym służbie Kościołowi i bliźnim;
 - d. zostały dopuszczone do konsekracji przez Biskupa Diecezjalnego.
2. Kandydatka pragnąca przyjąć konsekrację zwraca się bezpośrednio do Biskupa Diecezjalnego, przedstawiając:²⁶
 - a. prośbę o dokonanie obrzędu konsekracji,
 - b. opinię księdza proboszcza;
 - c. opinię delegata biskupa odpowiedzialnego za formację wdów konsekrowanych;
 - d. życiorys;
 - e. wypis z księgi chrztów;
 - f. świadectwo ważnie zawartego sakramentu małżeństwa rozwiązanego przez śmierć małżonka.

²³ 1 Tm 5, 5. 9-10; 1 Kor 7, 8; KKK, 922.

²⁴ Posynodalna Adhortacja Apostolska *Vita Consecrata*, 7.

²⁵ Posynodalna Adhortacja Apostolska *Vita Consecrata*, 42.

²⁶ Por. KPK, kan. 645 § 1.

Rozdział IV

ODPOWIEDZIALNOŚĆ BISKUPA DIECEZJALNEGO

1. Wdowy konsekrowane przez Biskupa łączą się szczególną więzią z Kościołem partykularnym, któremu służą z poświęceniem, chociaż pozostają w świecie.²⁷ Ze względu na konieczność współpracy ich obecność wymaga specjalnej uwagi ze strony Biskupa Diecezjalnego i kapłanów.²⁸
2. Bezpośrednia odpowiedzialność za wdowy konsekrowane na terenie diecezji spoczywa na Biskupie Diecezjalnym, który rozeznaje autentyczność powołania, dopuszcza do konsekracji i jest szafarzem obrzędu konsekracji wdów. Inny biskup może przewodniczyć obrzędowi za zgodą Biskupa Diecezjalnego.²⁹
3. Biskup Diecezjalny zatwierdza pismo, określające podstawowe normy życia i posługi wdów konsekrowanych dla diecezji.³⁰
4. Przed konsekracją Biskup Diecezjalny zapewnia kandydatce formację początkową oraz przeprowadza rozmowę z kandydatką na temat jej sposobu życia, którego wymaga charakter charyzmatyczny wdowieństwa konsekrowanego.
5. Po konsekracji do obowiązków Biskupa należy:
 - a. troska o formację ciągłą;
 - b. podtrzymywanie duchowej więzi z wdowami konsekrowanymi;
 - c. systematyczne spotkania z każdą z wdów³¹ w celu weryfikacji sposobu życia i ewentualnej posługi na poziomie diecezji;
 - d. zapewnienie pomocy w sytuacjach losowych;
 - e. podejmowanie odpowiednich działań w przypadku nie stosowania się do norm określonych pismem i w sytuacjach wątpliwych.
6. Biskup Diecezjalny powierza odpowiedzialność za formację początkową i ciągłą oraz opiekę duszpasterską nad wdowami konsekrowanymi odpowiednio przygotowanemu prezbiterowi.
7. Po konsekracji Biskup Diecezjalny przekazuje wdowie dekret potwierdzający akt konsekracji i poleca wpisanie jej do księgi osób konsekrowanych w diecezji oraz do Księgi chrztów.
8. Wdowa konsekrowana powinna poinformować Biskupa Diecezjalnego o zmianie miejsca zamieszkania, związanej ze zmianą diecezji i prosić o list polecający do Biskupa tej diecezji, na terenie której zamieszka.
9. Biskup Diecezjalny może upoważnić jedną z wdów konsekrowanych w diecezji do bycia przedstawicielką wdów konsekrowanych na forum ogólnopolskim.

Rozdział V

REALIZACJA CHARYZMATU ŻYCIA WDOWIEŃSTWA KONSEKROWANEGO

1. Wdowy konsekrowane prowadzą indywidualny tryb życia w świecie, nie podlegając żadnym strukturom życia wspólnotowego.
2. Wspólnotą dla wdowy konsekrowanej, w której realizuje swoją misję, jest Kościół diecezjalny.
3. Charakter diecezjalny stanu wdów stanowi istotną cechę tej formy życia i polega na:
 - a. przynależności i miłości wdowy konsekrowanej do swojego Kościoła lokalnego, do jego historii i teraźniejszości;

²⁷ Posynodalna Adhortacja Apostolska *Vita consecrata*, 7.

²⁸ Instrukcja Kongregacji Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego *Rozpocząć na nowo od Chrystusa. Odnowione zaangażowanie życia konsekrowanego w trzecim tysiącleciu*, 19.

²⁹ Posynodalna Adhortacja Apostolska *Vita consecrata*, 49.

³⁰ Biskup Diecezjalny określa ustalenia, które uzna za niezbędne, uwzględniając Kodeks Prawa Kanonicznego i inne stosowne dokumenty i rozporządzenia wydane przez Stolicę Apostolską, oraz biorąc pod uwagę specyfikę diecezji.

³¹ Biskup Diecezjalny określa częstotliwość spotkań, nie rzadziej jednak, niż raz w roku.

- b. pełnym uczestnictwem w życiu Kościoła lokalnego, w którym „tu i teraz” istnieje i aktualizuje się Kościół Powszechny;
 - c. przyjęciu perspektyw i planów duszpasterskich diecezji i dyspozycyjności na proponowany udział w ich realizacji w ramach możliwości i osobistych predyspozycji każdej z wdów.
4. Wdowa konsekrowana może służyć diecezji podejmując dobrowolnie działalność apostolską na prośbę Biskupa Diecezjalnego jako osoba zatrudniona przez instytucje kościelne (w pełnym lub niepełnym wymiarze godzin, zgodnie z przyjętymi ustaleniami) lub w czasie wolnym.
 5. Wszelka działalność apostolska, duszpasterska czy charytatywna jest dobrowolna i powinna być uzgadniana, koordynowana i potwierdzana przez Biskupa Diecezjalnego.
 6. Wdowy mogą się zrzeszać w stowarzyszeniach dla wierniejszego wypełniania swego zamiaru oraz dla służby Kościołowi, odpowiadającej ich własnemu stanowi i wykonywanej przy wzajemnej pomocy.
 7. Aby wiernie realizować swoje powołanie wdowa konsekrowana:
 - a. wedle możliwości codziennie uczestniczy we Mszy Świętej i adoruje Jezusa obecnego w Najświętszym Sakramencie;³²
 - b. czyta Pismo Święte, odprawia rozmyślanie i sprawuje Liturgię Godzin;³³
 - c. ma specjalne nabożeństwo do Maryi, która jest dla niej wzorem i oparciem;³⁴
 - d. często przystępuje do sakramentu pojednania i w sposób wolny obiera kierownictwo duchowe;³⁵
 - e. w przeżywaniu świętości ewangelicznej wdowa konsekrowana może podjąć wybraną przez siebie formę duchowości zakorzenioną w Tradycji Kościoła.
 8. Wdowa konsekrowana jest zobowiązana sama zapewnić sobie mieszkanie (osobno lub z rodziną), stałe źródło utrzymania i świadczenia społeczne.
 9. Ze słusznych powodów wdowa może zachować tajemnicę przynależności do stanu wdów. W takim wypadku Biskup jest zobowiązany powiadomić pozostałe wdowy konsekrowane o tym fakcie.

Rozdział VI

FORMACJA POCZĄTKOWA I CIĄGŁA

1. Systematyczna formacja duchowa, teologiczna i apostolska wdów konsekrowanych obejmuje dwa etapy: formację początkową i formację ciągłą.
2. Formację początkową³⁶ kandydatka podejmuje po wyrażeniu zgody przez Biskupa Diecezjalnego; obejmuje ona:
 - a. etap wstępny w czasie którego kandydatka rozpoznaje powołanie właściwe stanowi wdów;
 - b. czasowy ślub czystości,
 - c. bezpośrednie przygotowanie do konsekracji.
3. Wdowa konsekrowana ma obowiązek do końca życia kontynuować swoją formację duchową, teologiczną i apostolską.³⁷

³² Por. KPK 663 §2.

³³ Por. KPK 663 §3.

³⁴ Por. KPK 663 §4.

³⁵ Por. KPK 664, KPK 719 §4.

³⁶ Biskup Diecezjalny określa czas i sposób realizacji formacji początkowej.

³⁷ Por. KPK 661; Biskup Diecezjalny określa sposób realizacji formacji ciągłej np. poprzez uczestnictwo w regularnych spotkaniach w ciągu roku, corocznych rekolekcjach zamkniętych oraz innych spotkaniach służących formacji, udział wspólnotowy we Mszy św. i Liturgii Godzin; formacja ciągła może być prowadzona we współpracy z innymi diecezjami przy uwzględnieniu wzajemnych doświadczeń.

PODKOMISJA KEP DS. INDYWIDUALNYCH FORM ŻYCIA KONSEKROWANEGO

1. Podkomisja KEP ds. Indywidualnych Form Życia Konsekrowanego ma na celu wspomaganie Konferencji Episkopatu Polski w jej pracy i wykonywaniu decyzji dotyczących indywidualnych form życia konsekrowanego.
2. Dla osiągnięcia wyżej wymienionego celu Podkomisja:
 - a. utrzymuje kontakt z Komisją KEP ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego,
 - b. utrzymuje kontakt z delegatami ds. życia konsekrowanego oraz delegatami ds. indywidualnych form życia konsekrowanego w diecezjach polskich,
 - c. gromadzi informacje dotyczące indywidualnych form życia konsekrowanego:
 - dane dotyczące liczebności stanu dziewic, stanu wdów i pustelników,
 - dokumenty Stolicy Apostolskiej,
 - bibliografię publikacji dotyczących indywidualnych form życia konsekrowanego.
 - d. przygotowuje materiały informacyjne dla biskupów diecezjalnych, delegatów ds. życia konsekrowanego oraz delegatów ds. indywidualnych form życia konsekrowanego,
 - e. organizuje spotkania informacyjne i formacyjne dla delegatów ds. indywidualnych form życia konsekrowanego,
 - f. podejmuje działania mające na celu promocję indywidualnych form życia konsekrowanego:
 - inspiruje studium teologiczne i prawne dotyczące indywidualnych form życia konsekrowanego,
 - promuje indywidualne formy życia konsekrowanego w środkach masowego przekazu,
 - prowadzi stronę internetową (www.ifzk.episkopat.pl),
 - inspiruje działalność na rzecz budzenia powołań,
 - koordynuje działalność Centrum Promocji Indywidualnych Form Życia Konsekrowanego,
 - g. obejmuje patronat nad coroczną Pielgrzymką stanu dziewic, stanu wdów i pustelników,
 - h. służy pomocą w rozwiązywaniu problemów teologicznych, prawnych i duszpasterskich.

Normy określające sposób postępowania w przypadku odejścia ze stanu dziewic zostaną przekazane w najbliższym czasie.